

Rozvoj internetu, jako fenoménu konce 20. století, sebou přináší mnohé otazníky a výzvy, jak technické, tak právní, na které je mnohdy třeba odpovídat a řešit je bezprostředně poté, kdy vyvstanou. Postupem času toto „kybernetické“ prostředí přestalo být ryze vědeckou záležitostí a začalo se, čím dál více, komercializovat. Právě spolu se zvyšujícím se využíváním internetu jako virtuálního tržiště, se začaly objevovat problémy, na které bylo potřeba adekvátně reagovat.

S velkým zjednodušením lze pojmenovat dva stěžejní okruhy problémů, se kterými se „provozovatelé“ internetu v současnosti především potýkají, a těmi jsou zabezpečení dostatečného počtu „internetových adres“ a vypořádání se s neduhy, které registraci těchto „adres“ provázejí. Těmito jsou především spekulativní registrace doménových jmen, když tyto zcela oprávněně vyvolávají reakce subjektů, které se takovou registrací cítí poškozeny.

Životní cyklus doménových jmen, tedy proces počínající jejich registrací a případně končící zrušením takové registrace, popř. diskvalifikace doménového jména z možnosti jeho další registrace, je upraven zejména tzv. soft law – tedy pravidly vydávanými jednotlivými správci TLD. K hlavním znakům této oblasti lidské činnosti patří až minimalistická úprava zákony jednotlivých států (tedy řečí oboru teorie práva, prameny práva ve formálním smyslu).

Teoreticky lze rozeznat tři hlavní skupiny tzv. domén nejvyšší úrovně. Největší a rovněž historicky nejstarší skupinou, je skupina generických domén – gTLD (např. „.com“, „.org“, „.biz“), druhou skupinu tvoří národní domény – ccTLD (např. „.cz“) a třetí skupinu tvoří doména „.eu“, která, i přestože z teoretického hlediska by bylo možné její řazení mezi národní domény, tvoří pravděpodobně specifickou skupinu, když její odlišnosti od národních i generických domén jsou zřejmé.

Právě rozbor právní úpravy domény .eu, doménových jmen pod touto doménou registrovaných, procesu jejich registrace a řešení sporů tento proces doprovázející, by měl být obsahem této práce. Hlavní otázkou, která by potom měla být zodpovězena je otázka, jaké ochrany těch práv třetích osob, která by mohla být registrací doménového jména dotčena, popř. poškozena, bylo dosaženo.